

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelju v tiskarni sv. Cirila, koruške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za znanila se plačuje od navadne vrstice, če se našene enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volitve v okrajni zastop Rogaški.

Kakor posamezne občine, imajo tudi celi okrajni svoje volitve. Pri okrajnih volitvah izvoljeni udje imenujejo se skupaj okrajni zastop. Po postavi imajo pravico voliti v okr. zastop 1. veleposestniki, t. j. davkoplačilci, kateri plačujejo neposrednega zemljiškega in hišnega davka vsaj 60 gld.; 2. veletržci, ki plačujejo toliko davka od svoje trgovine ali obrti; 3. mesta in trgi in 4. kmečke občine. Vsaka izmed teh štirih skupin voli enako število odbornikov.

Volitve v okr. zastop so velikega pomena. Okrajni zastop ima nadzorovati v marsičem občine, voli ude okrajnega šolskega sveta in ima dostikrat v rokah velike denarne svote, posebno če ima svojo hranilnico.

Take volitve v okrajni zastop vršile se bodo v prihodnjem tednu v Rogaškem okraju. Ta okraj je bil do sedaj v rokah liberalnih nemškutarjev. Da ti gospodje niso najtoltjši gospodarji in se ne ozirajo veliko na kmečke žulje, priča nam dovolj jasno n. pr. občinsko gospodarstvo na Slatini; teh gospodov pa, ki so nekdan na Slatini nosili zvonec, sedi lepo število tudi v okrajnem zastopu in z Rogaškimi tržani se kaj dobro sporazumejo. Pred štirimi leti je umrl vroznani prijatelj kmetov, gosp. Praprotnik. Zapustil je celi okraj, posebno ceste, v najboljšem stanu, v blagajnici pa nad 800 gld. gotovine. Bil je pač vesten, dober gospodar. A dandanes? Blagajnice so prazne. Kadar pridejo naši možje po svoj zaslužek k okrajnemu odboru, plačuje se jim s »počakaj!« ter čakajo potrpežljivo po pol leta in še več. In vendar dobiva okrajni odbor redno in večkrat na leto pri davkarjih svoje okrajne doneske. Od leta 1890 se je proračunilo vsako leto po 600 gld. za bike in mrjasce boljših plemen, še le pred par meseci nas je z njimi osrečil okr. zastop. Navedeni proračunski znesek se je pa vsako leto zagospodaril in še zadolžil so se vrh tega po 500 do 1500 gld. na leto.

Po našem mnenju gospodje premalo pomislijo, kako težko si kmetje zaslužimo svoje dačne krajearje in zato so premalo varčni. No, saj pa je že tudi stara reč: gospod za kmete ni. To so pokazali tudi, ko so odločili za zgradbo železnice ogromno svoto 50.000 gld. Res, marsikomu v okraju bi koristila železnica, a toliko nikomur, kakor trgu Rogaškemu. Ako je toraj okrajni zastop že hotel toliko denarja pokloniti železnici, naj bi bil polovico tega bremena naložil tržanom, polovico pa občinam. To bi bilo tem bolj opravljeno, ker trg, ki šteje slabo 600 duš, ima ravno toliko odbornikov v okrajnem zastopu, kakor vse občine skupaj, broječe nad 12.000 duš. Enake pravice pa zahtevajo enake dolžnosti.

Ker pa liberalec nima srca za kmeta, zato velja: kmet pomagaj si sam in pomagaj ti bo Bog! Kmetje

volilci, letos se vam je zasukalo na boljše; Bog in sreča mila, pa boste zmagali! Kmetje, vi ste že navajeni zmag, nekaj let sem ste dobro pobijali nemškutarske nakane in okušate, kako sladka je zmaga! Še pri okrajnih volitvah en pogumen naskok in padla bo tudi ta liberalno-nemškutarska trdnjava! Kaj bi se uklanjali trgu? Kaj delali mu tlako? Zakaj bili sužnji njegov? Trg plačuje komaj 2400 gld. davkov, a vi, kmetje, 25.000 gld.; kdor pa več plača, naj ima tudi več govoriti, ne pa narobe. Dne 22. januarija pokažite, veleposestniki, da imate razum in srce za blago stvar, za katero se gre; enako pa storite, volilni možje kmečkih občin, dne 25. prosinca. Kdor je mož, pridi na volišče ob pravem času, volite vsi enako, ker v edinosti je moč! Nobenega naj ne vodi selučen, oseben namen, ampak splošna korist! Volilci, ne bojte se pota, ne truda; skoz golo puščavo peljal je pot Izraelce v obljubljeni deželo, po potu truda in požrtvovalnosti dospeli boste tudi vi do zmage!

Poziv volilec Šentlenarškega okrajnega zastopa.

Prava beseda na pravem mestu je dostikrat zlata vredna in ravno sedaj zdi se nam potreba, da z Vami, dragi volilci, izpregovorimo pravo pa odkritosrečno besedo. Spominjajte se časov, ko so Vam v tem za Vas vse skupaj velevažnem zavodu Vaši najhujši sovražniki gospodarili; spominjajte se časa, kateri je dosti borbe in truda tirjal, da ste na lastne noge prišli; spominjajte se prav za prav, poglejte, kako ste si sami gospodarili in kako so Vam Vaši predniki gospodarili. Prečitajte ta stavek dvakrat in gotovo bode predvideli, komu bode tudi prihodnjic Vaše srce tolklo. Vaši sovražniki so prevideli, da s silo nič ne dosežejo, začeli so s prilizovanjem in ako niste previdni, gotovo Vas vlovijo na limanice. Za razcepljenje pri nas ni prostora. Kam za Božjo voljo zabredemo, ako se nas še ta betvica, kolikor nas je, razskropi! Pregovor pravi: »Kar po mački diši, miši lovi«. Nemškutar nikdar ni bil in ne bo Slovincu zvest prijatelj, prave Nemce pa moremo in jih tudi spoštujemo; tako je v redu.

Reč, za katero se sedaj najbolj plete, je železnica. Tudi tukaj Vam svetujemo previdnim biti. Dolgovi se lahko delajo, samo plačevanje je težavno, posebno še pa, ako pridejo slaba leta, o katerih se, mislim, da ne smemo sedaj tožiti. Kolikrat pride sedaj ta ali ovi in reče: »Skoraj nimam, da bi si soli kupil.« To je potrebna reč; vendar te mora ubogi trpin včasih stradati, da zanesse svoj davek v davkarijo. V tem oziru rečemo: »Bogu, kar je božjega, cesarju pa, kar je cesarjevega«, a zakaj